

Esports | Actualitzat el 08/01/2020 a les 09:00

Supercopa a l'Aràbia Saudita: quan els diners pesen més que els drets humans

El Barça debuta aquest dijous en una Supercopa estatal de nou format que la federació espanyola de futbol ha deslocalitzat a l'Aràbia Saudita, una decisió que omplirà de petrodòlars la seva tresoreria però que és molt poc respectuosa amb els drets humans

Dues dones saudites a les graderies d'un estadi on, fins el 2018, tenien prohibida l'entrada | @dw_sports

Amb l'argument públic d'internacionalitzar el futbol estatal, la federació espanyola va decidir, el 2018, disputar per primera vegada en la seva història la final de la Supercopa en un país estranger. En aquella ocasió, l'escenari escollit va ser la ciutat marroquina de Tànger, antiga colònia europea amb un estret vincle amb l'Estat espanyol.

Després d'aquesta prova inicial, que malgrat les crítiques va resultar prou reeixida des del punt de vista federatiu, l'entitat encapçalada per Luis Rubiales va acordar modificar el format per convertir la Supercopa en una final a quatre que, després d'un acord amb el Regne de l'Aràbia Saudita, es disputarà durant el proper trienni en aquesta monarquia absoluta regida per la llei islàmica.

A diferència de Tànger, amb qui l'Estat espanyol manté lligams històrics evidents, l'elecció de l'Àrabia Saudita, més enllà de la pretesa internacionalització del futbol espanyol, només s'explica per una raó: els quaranta milions d'euros anuals que el regne encapçalat per la dinastia dels Saúd ingressarà a la caixa de la federació espanyola.

Luxosa presentació de l'edició de 2020 del rally Dakar que es disputarà íntegrament en territori saudita. Foto: @carlosmiquelf1

Amb aquest acord, la Supercopa estatal s'afegeix a diverses competicions esportives que el regne saudita també ha comprat a cop de petrodòlars com és el cas de la Supercopa italiana, que en les seves edicions de 2018 i 2019 també s'ha celebrat a l'Àrabia; del Dakar del 2020, que es va iniciar el 5 de gener d'enguany a Jiddah i les etapes del qual transcourran íntegrament per territori saudita; o el Saudi Tour, una prova ciclista que els organitzadors del Tour de França posaran en marxa al país dels Saúd el proper mes de febrer.

Conscient de la controvèrsia que una decisió d'aquestes característiques genera degut a la vulneració evident dels drets humans, especialment de la població femenina, que es produeix a l'Àrabia Saudita, la federació espanyola s'ha afanyat a argumentar que el seu acord amb el regne islàmic contempla l'accés sense restriccions de les dones als partits d'aquesta Supercopa i la posada en marxa d'una competició femenina de futbol al país.

[noticia]193197[/noticia]

Amb aquesta contrapartida, la federació presidida per Rosales considera que contribueix que l'esport esdevingui un instrument de canvi, però en realitat el que fa és assumir que el país on ha

decidit traslladar la Supercopa vulnera de manera sistemàtica els Drets Humans i que, si no tingués una generosa oferta econòmica, difícilment es plantejaria disputar-hi aquesta competició.

Un grup de dones saudites fan cua per accedir al primer partit en que es va autoritzar l'assistència femenina, el gener de 2018. Foto: @brfootball

La decisió de jugar la Supercopa a l'Aràbia Saudita també permet, però, una lectura ben diferent a la que en fa la federació i que passa per entendre que, amb el seu acord amb la monarquia dels Saúd, el que fa l'ens federatiu espanyol és blanquejar un règim totalitari que és responsable de vulneracions sistemàtiques dels Drets Humans. Sense anar més lluny, això és el que pensen organitzacions com Amnistia Internacional, que ha convocat una protesta davant de l'ambaixada de l'Aràbia Saudita a Madrid, coincidint amb l'inici de la Supercopa, per tal de reclamar la llibertat de l'activista pels drets de les dones Loujain al-Hathloul i les seves companyes, torturades i empresonades per reclamar la fi de la tutela masculina vigent al país.

De fet, mentre Barça, Madrid, Atlètic i València lluitaran al terreny de joc de l'estadi rei Adbul-lah de Jiddah, batejat en honor al monarca de l'Aràbia Saudita entre 2005 i 2015, per alçar el títol de supercampions estatals, l'Aràbia Saudita serà escenari de tortures i maltractaments físics legalitzats, ja que aquesta monarquia és un dels estats que permet els càstigs corporals als detinguts. Uns càstigs que poden implicar l'amputació de mans i peus per l'acusació de robatori o les pallisses per "delictes" com ara la desviació sexual o l'embriaguesa.

[noticia]192364[/noticia]

Per si això no fos poc, el règim dels Saúd també té legalitzada la pena de mort no només en cas de delictes com l'assassinat, la violació o el robatori amb força sinó també per conductes com el consum reiterat de drogues, l'adulteri, l'apostasia o la bruixeria.

Una imatge de la família Saúd, la dinastia reial saudita. Foto: www.europeanfreedom.com

Aquesta vulneració dels Drets Humans és especialment greu en el cas de la població femenina que, fins al 2018 no va tenir dret a accedir a un recinte esportiu per veure-hi un partit de futbol i que, quan ho fa, ho ha de fer en un espai familiar separat de la resta del públic. De fet, fruit d'aquesta segregació existent en pràcticament tots els àmbits de la vida hi ha qui defineix el regne de l'Àrab Saudita com un "apartheid de gènere" on les dones són considerades ciutadanes de segona i on són presoneres dels seus familiars masculins que n'exerceixen la tutela.

Malgrat la tímida obertura del 2018, que va permetre a les dones assistir a esdeveniments esportius, conduir vehicles (amb la pertinent autorització dels homes, això sí) i que va eliminar la necessitat de permís masculí per rebre atenció mèdica, matricular-se a un centre educatiu o obrir un negoci, el cert és que la segregació i la limitació de drets continua ben vigent i es manifesta en la legalitat del maltractament a les dones en l'àmbit familiar o en la necessitat de permís perquè les dones puguin obtenir un passaport, viatjar, casar-se, divorciar-se o, fins i tot, per abandonar la presó en cas que hi hagin estat recloses com és el cas d' al-Hathloul i de nombroses activistes pels drets femenins.

[noticia]190573[/noticia]

És en aquest context en el que es disputarà la Supercopa estatal, una competició que omplirà les arqueres de la federació alhora que blanquejarà internacionalment un règim totalitari com el dels Saúd que, per si tot això que hem exposat no fos suficient, manté també un control ferri sobre el futbol del país, com fa amb tots els àmbits de la vida saudita.

Cartell d'Amnistia Internacional amb el rostre de l'activista feminista Loujain al-Hathloul, torturada i empresonada pel règim de l'Aràbia Saudita. Foto: Amnistia Internacional

De fet, n'hi ha prou de fer un cop d'ull al nom dels estadis saudites (rei Fahd, rei Abdul-lah, príncep Abdul-lah al-Faisal, rei Abd-al-Aziz, príncep sultà bin Fahd, per citar-ne només alguns exemples) o al de les competicions del país (Copa del Rei, Copa del Custodi de les Dues Sagrades Mesquites [un dels títols utilitzats pel rei saudita i que fa referència a que sota la seva jurisdicció s'hi troben les dues principals ciutats santes de l'islam, Medina i la Meca], Copa Príncep Faisal, Copa de la Corona del Príncep, o Lliga Príncep Mohammed bin Salman) per veure com d'omnipresent és la família reial en aquest esport que tutela, mantenint un ferri control sobre la federació saudita de futbol que, des de la seva creació el 1956, sempre ha estat vinculada, de manera més o menys directa, als Saüd.

Un exemple de com futbol i política, per molts que alguns s'entestin a fer-nos creure que no tenen res a veure, mantenen uns lligams força més estrets del que aparentment ens podria semblar. Uns vincles que tornen a estar de rabiosa actualitat per la decisió de la federació estatal de deslocalitzar la Supercopa a l'Aràbia Saudita, un territori d'allò més ric en petrodòlars però també d'allò més pobre en el que fa referència al respecte als Drets Humans.